

نگاه

پروژه کشورهای ۲+۱ در سرزمین فلسطین

علی م‌تصوری ـ استاد دانشگاه

● انتظار می‌رفت در پایان قرن بیستم و اتمام جنگ‌سرد، دیگر کشور جدیدی ایجاد نشود و دنیا به ثبات مرزها ت‌زدردهد. اما فروپاشی شوروی در ۱۹۹۲ به این فکر و انتظار پایان داد و فصل جدیدی از کشورسازی در دنیا پس از دو جنگ جهانی اول و دوم آغاز شد؛ این‌گونه که در قرن حاضر می‌بینیم، «همگرایی» جای خود را به «واگرایی» داده است، به‌گونه‌ای که در حال حاضر بیش از ۱۹۰ کشور عضو سازمان‌مل هستند و انتظار می‌رود کشورهای عضو سازمان‌مل از ۲۰۰ کشور هم بیشتر شوند. مهم‌ترین دلیل

پاره‌پاره‌شدن کشورها ملیت و ملی‌گرایی بوده است؛ به عنوان نمونه، پاره‌پاره‌شدن یوگسلاوی، چکسلواکی و شوروی. یکی از سرزمین‌هایی که منتظر است تا کشور شود، فلسطین است. اما پروژه‌ای که در جریان است، برخلاف انتظار به دنبال تأسیس یک کشور فلسطینی و یک کشور اسرائیلی نیست، بلکه این سناریو به دنبال تأسیس دوکشور فلسطینی و یک‌کشور اسرائیلی است. چگونگی ایجاد دوکشور فلسطینی و یک‌کشور اسرائیلی:

۱- یک کشور در نوارغزه

۲- کشور دیگر در ساحل غربی رود اردن

۳- یک کشور به نام اسرائیل در میان این دوکشور

ابتدا به غزه وارد می‌شویم. این محدوده از سه‌طرف توسط اسرائیل محاط شده و هیچ ارتباطی با سمت دیگر سرزمین فلسطین به نام «ساحل غربی رود اردن» ندارد. این سرزمین که در حال حاضر حدود دومیلیون نفر جمعیت دارد، از نگاه استراتژیکی، ساز مخالف با سمت دیگر فلسطینی‌ها را می‌زند. پس از غزه وارد سرزمین اسرائیل می‌شویم که به‌دلیل عضویت در سازمان‌ملل‌متحد و به‌رسمیت‌شناخته‌شدن از سوی این سازمان و داشتن نماینده در آن، از نگاه دیگر کشورهای جهان و در عرف دیپلماتیک، یک «کشور» شناخته می‌شود.

اما سرزمین سوم، همان کرانه‌باختری است. این محدوده توسط گروه فتح کنترل و با رهبری «محمود عباس»، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین اداره می‌شود. سازمان‌های بین‌المللی «فتح» را نماینده فلسطین می‌دانند و در عرصه دیپلماتیک برای بحث و مذاکره به سراغ این گروه می‌روند.

از سوی دیگر، این پروژه کشورسازی را می‌توان

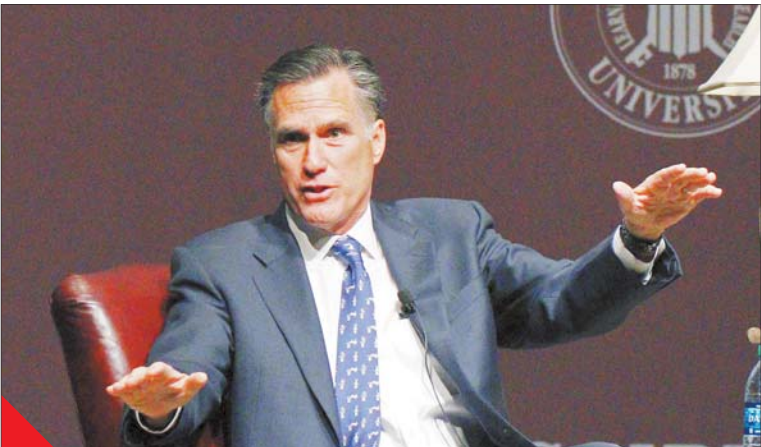
از دویعد مورد مطالعه قرار داد:

بعدراهبردی

به عبارتی دیگر، راهبرد یا استراتژی اسرائیل یا غرب در درازمدت، تثبیت کشور اسرائیل و رفتار کجداررومیز با فلسطینی‌هاست؛ همان سیاستی که تاکنون اجرا شده و به همین وضع نیز ادامه خواهد داشت. چندین‌بار در زمان «بنیامین نتانیاهو»، نخست‌وزیر اسرائیل زمین‌های بیشتری به خاک اسرائیل افزوده شده است. فلسطینی‌ها نیز برای جلوگیری از این وضعیت، هرازگاهی وارد جنگ و عدهای از آنان کشته می‌شوند. سازمان‌ملل پیش‌بینی کرده بازسازی زیرساخت‌های غزه پس از جنگ اخیر تا ۲۰سال دیگر نیز صورت نمی‌گیرد. **بعد تاکتیکی**

تغییراتی که در ۳۵ساله اخیر شاهد آن بودیم، همه را می‌توان تاکتیکی دانست که در کل نه‌تنها به استراتژی رهبران اسرائیل لطمه‌ای وارد نکرده، بلکه اسرائیل را اتقدر قوی کرده که اساساً پای میز مذاکره نمی‌نشیند تا چه برسد که امتیازاتی را به فلسطینی‌ها اعطا کند. این در حالی است که فلسطینی‌ها بی‌گونه نیستند. نکته مهم دیگر آن است که به جز ایران، کشورهایی که روزگاری سنگ فلسطینی‌ها را به سینه می‌زدند، روزگارشان دگرگون شده است. به‌عنوان مثال، لیبی بعد از مرگ «معمر قذافی»، دیکتاتور سابق، چنان در حوادث حاشیه‌ای درگیر است که به‌طورکلی فلسطین و فلسطینی‌ها را از یاد برده است و حتی احتمال تبدیل‌شدن لیبی به دو یا سه‌کشور چندان بعید نیست. مصر و سوریه هنوز آرامش حاکم نشده و عراق هم چندان وضعیت بهتری ندارد. کشورهای حاشیه خلیج‌فارس هم که اساساً دنبال دردرس نیستند و اگر بخوانند طرفداری خود را نشان دهند، تنها به کمک‌های مالی اکتفا می‌کنند، یا به دنبال کاغذبازی در سازمان‌های جهانی هستند. سرانجام اینکه کاری از دست ایوبازن -که سازمان‌های جهانی او را قبول دارند- برای اتحاد دویخش جداشده فلسطین ساخته نیست، پس در انتها باید گفت به احتمال زیاد فرضیه پروژه تأسیس سه‌کشور رد نمی‌شود؛ دوکشور فلسطینی، در چپ و راست اسرائیل.

جهان

میت رامنی

میت رامنی از نامزدی در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا کنار کشید

بوش، به سوی کاخ سفید

دیگر نامزد جمهوریخواه در انتخابات سال ۲۰۰۸، بر توانایی‌های خود برای پیروزی حتمی بر سایر رقبای جمهوریخواه تاکید داشته، بیش از هرچیز دل‌نگران انتخابات عمومی در نوامبر سال آینده به نظر می‌رسید که احتمالاً باید در برابر «هیلاری کلinton»، نامزد حزب دموکرات صف‌آرایی کند. چشم‌انداز همین صف‌آرایی، رامنی را به این اعتراف واداشت که پیروزی سهل‌تر بر نامزد دموکرات‌ها مستلزم یکی از رهبران نسل جدید حزب جمهوریخواه است؛ کسی که نه هنوز به اندازه او شناخته‌شده باشد و نه همچون او پیام خود را

با خروج ناگهانی «میت رامنی» از گردونه رقابت‌های درون حزبی، اکنون این پرسش مطرح می‌شود که آیا در انتخابات آینده «جب بوش» یکی دیگر از اعضای خانواده بوش در مقابل نامزد نهایی دموکرات‌ها قرار می‌گیرد. در اینجا نگاهی اجمالی به کاندیدهای اصلی دو حزب جمهوریخواه و دموکرات آمریکا داریم:

فرماندار سابق ایالت فلوریدا

جب بوش

ماه دسامبر سال گذشته میلادی برادر «جورج بوش» آخرین رییس جمهو ر ی جمهوریخواه آمریکا در فیس‌بوکش اعلام کرد که فعلاًانه در انتخابات ۲۰۱۶ شرکت می‌کند. او با راه‌اندازی سازمانی سیاسی و با شعار «زمان برخاستن» شروع به جمع‌آوری کمک‌های مالی کرده است.

فرماندار سابق نگزاس

ریک پری

او حداقل ۲۲ و ۲۳ماه را صرف آمادگی برای حضور در این رقابت‌ها کرده است. کمیته سیاسی او در انتخابات میان‌دوره‌ای ۲۰۱۴ کمک مالی گسترده‌ای را به کاندیداهای دو ایالت «نیوه‌مشایر» و «آیووا» کرده است.

فرماندار سابق نگزاس

ریک پری

او حداقل ۲۲ و ۲۳ماه را صرف آمادگی برای حضور در این رقابت‌ها کرده است. کمیته سیاسی او در انتخابات میان‌دوره‌ای ۲۰۱۴ کمک مالی گسترده‌ای را به کاندیداهای دو ایالت «نیوه‌مشایر» و «آیووا» کرده است.

فرصت‌های متفاوتی وجود دارد. آیا انتخابات آنها می‌تواند تغییری اساسی به‌وجود آورد؟ آیا آنها می‌توانند به بقیه جهان یاد دهند که چگونه انتخابات می‌تواند کارآمد باشد؟ این سوال‌ها پس از انتخابات یونان جدی‌تر شده است؛ انتخاباتی که نه تنها پتانسیل دگرگونی یک‌کشور را دارد بلکه دارای قابلیت تغییر منازعه جهانی در مورد سیاست‌های ریاضتی است. حتی کسانی که ممکن است سیاست‌های سیریزا را قبول نداشته باشند باید این نکته را درنظر بگیرند که مساله چیزی فراتر از سیاست‌های اقتصادی است. سوال این است که آیا انگیزه‌های دموکراتیک در یونان می‌تواند در جهان مدرن، معنا و مفهومی داشته باشد.

نتایج انتخابات روز یکشنبه تایید کرد که سیریزا با تکیه بر احساسات ضد ریاضتی توارست در انتخابات پیروز شود و حالا در تدارک تشکیل دولت بعدی یونان است. تیتز روزنامه گاردین بعد از پیروزی حزب سیریزا این بود: «رای‌دهندگان یونانی با انتخاب آلترناتیوی رادیکال، سیاست‌های ریاضتی اتحادیه اروپا را رد کردند». این نتایج در کشورهایی غیرواپایی هم جلب‌توجه کرد؛ چراکه مبارزه سیاسی علیه ریاضت

سابق فلوریدا که عزم خود را جزم کرده با جذب حامیان مالی و استراتژیست‌های کلیدی کمپین‌های رقیب، جا پای برادر و پدر خود بگذارد. به نظر می‌رسد بوش ۶۱ساله که درصدد است با آتکا به وعده اصلاحات در زمینه سیاست‌های مهاجرت و آموزشی، بار دیگر پای خانواده بوش را به کاخ سفید باز کند، راهبرد انتخاباتی‌ای مشابه برادر بزرگ‌تر خود در پیش گیرد. جورج بوش پسر که در سال ۲۰۰۰ روانه کاخ سفید شد، پیروزی خود را بیش از هرچیز مدیون گستره وسیع حامیان مالی و پول‌های هنگفتی است که حتی یک سال قبل از آغاز انتخابات، شش‌نامزد دیگر جمهوریخواه را از ادامه حضور در عرصه رقابت‌ها ناامید کرد؛ راهبردی که احیای دوباره آن به ادعای استیو کورناکی، تحلیلگر سیاسی شبکه ام‌اس‌ان‌بی‌سی، اکنون اولین قربانی خود را به نام میت رامنی گرفته است. این در حالی است که هنوز مشخص نیست آیا کناره‌گیری رامنی با تنگ‌ترکردن عرصه، جبهه جمهوریخواهان را دودستی تقدیم ارتش تک‌نفره جب بوش می‌کند یا امید دیگر نامزدها چون کریس کریستی، فرماندار نیوجرسی و محافظه‌کارانی چون «رند پاول» سناتور کنتاکی را برای پیروزی در انتخابات درون حزبی از نو زنده می‌کند. اما آن‌طور که پیداست، اگر اتفاق خاصی نیفتد و فعالان تی‌پارتی و رقبای محافظه‌کار مغلوب ماشین تبلیغاتی گران‌قیمت بوش شوند، کاخ سفید برای حداقل چهار سال دیگر سکونت‌گاه یکی از اعضای دو خانواده بوش یا کلیتونی خواهد شد که از سال ۱۹۸۸ به این سو، مشترکاً ۲۰ سال کلید کاخ را در اختیار داشته‌اند.

سناتور سابق

ریک ستورم

او که در انتخابات سال۲۰۱۲میلادی از رقابت‌ها خارج شد، اکنون بر این باور است که در شرایط بهتری قرار دارد و این‌بار تمرکز بیشتری خواهد داشت، چراکه آخرین فرصت اوست.

سناتور

تد کروز

این جمهوریخواه نیز می‌گوید به‌شدت به حضور در این رقابت‌ها می‌اندیشد. او اولین مشاور حقوقی اسپانیایی‌تبار دولت در تگزاس و جوان‌ترین آن در ایالات‌متحده بوده و طولانی‌ترین دوره مسوولیت را بر عهده داشته است.

سناتور

رند پال

او به هوادارانش گفته است که درباره حضور در این رقابت تصمیم می‌گیرد. او به‌عنوان یک عضو جنبش «تی پارتی»، خود را محافظه‌کار و طرفدار قانون اساسی و یک لیبرترین توصیف می‌کند.

اقتصادی یک نگرانی جهانی است. برنی ساندرز، سناتور «رومونت» در این‌باره گفت: «پیروزی سیریزا در انتخابات یونان به ما می‌گوید که مردم سراسر جهان دیگر ریاضت خانواده‌های کارگران را تحمل نمی‌کنند در حالی که ثروتمندان هر روز ثروتمندتر می‌شوند.» به گفته او: «یک‌درصد جمعیت جهان به زودی ثروتی بیش از دارایی ۹۹درصد پایین جامعه به دست می‌آورند. این امر از لحاظ اخلاقی، اقتصادی و سیاسی، اشتباه و غیرقابل تحمل است.» آلترناتیو سیریزا برای کاهش وحشیانه خدمات اجتماعی، نرخ بالای بیکاری و ناامیدی و نابرابری- که از سوی تروییکای اتحادیه اروپا، بانک مرکزی اروپا و صندوق بین‌المللی پول، پس از سقوط اقتصاد جهانی به یونان تحمیل شده است- به آسانی به دست نمی‌آید. میل پایان بخشیدن به سیاست‌هایی که یونان را به فقر رسانده، دولت جدید را به گفته روزنامه گاردین به «مسیر برخورد» با سیاستمداران و بانکدارانی می‌رساند که سیاست‌های ریاضتی را تحمیل می‌کنند و تمرکز ثروت و قدرت را گسترش می‌دهند. اما درنهایت یونان دولتی دارد که آماده مبارزه برای مردمش است؛ مبارزه‌ای که فراتر از یونان است. هم‌الطوره که یکی از سخنگویان حزب سیریزا گفته است: «پیروزی سیریزا نه تنها پیامی برای مردم یونان، بلکه برای همه اروپایی‌هاست.»

رویداد

واشنگتن پست نوشت

ترور «عماد مغنیه» عملیات مشترک «موساد» و «سیا» بود

● روزنامه آمریکایی «واشنگتن‌پست» در گزارشی تفصیلی و با اتکا به تاییدیه پنج‌مأمور اطلاعاتی سابق در آمریکا می‌گوید ترور «عماد مغنیه» فرمانده نظامی ارشد حزب‌الله لبنان، عملیات مشترک سازمان‌های اطلاعاتی و امنیتی آمریکا و اسرائیل بوده است. واشنگتن‌پست از قول یک مقام اطلاعاتی سابق می‌نویسد عماد مغنیه با انفجار بمبی که در لاس‌تیک زاپاس یک ماشین جاسازی شده و از تل‌آویو کنترل می‌شد، کشته شد. به گفته این مقام اطلاعاتی، تیمی از سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (سیا) عماد مغنیه را در دمشق از نزدیک زیر نظر داشتند، اما این مأموران اسرائیلی بودند که در تماس با آمریکایی‌ها بمب را فعال کردند. بنابر این گزارش، طراحی عملیات به شکلی بوده که آمریکایی‌ها می‌توانستند آن را لغو کنند، اما خود در مقام اجرای نهایی آن نبوده‌اند. واشنگتن‌پست از قول منابع اطلاعاتی خود نوشته است بمب استفاده‌شده برای سو‌قصد به عماد مغنیه توسط نیروهای اطلاعاتی آمریکایی ساخته و حدود ۲۵بار در یکی از پایگاه‌های سیا در ایالت «کارولینای شمالی» آزمایش شده بود. واشنگتن‌پست می‌نویسد همکاری مأموران آمریکایی در عملیات ترور عماد مغنیه ابهام‌های حقوقی پیش می‌آورد؛ چرا که آمریکا در کشتن او در کشوری نقش داشته که در آن زمان با واشنگتن در حال جنگ نبوده است، یک مقام اطلاعاتی سابق به واشنگتن‌پست گفته است «جورج بوش» رئیس‌جمهور وقت به همراه چهارمقام ارشد دیگر آمریکایی دستور انجام ترور عماد مغنیه را تایید کردند.

کشته‌شدن کارشناس تسلیحات شیمیایی داعش

● ارتش آمریکا می‌گوید در بمباران هوایی مواضع گروه تروریستی «داعش» در عراق، کارشناس تسلیحات شیمیایی این گروه به نام «ابومالک» کشته شده است. به گزارش بی‌بی‌سی، در بیانه ارتش آمریکا آمده است ابومالک مسوول آموزش به اعضای داعش «در زمینه استفاده از تسلیحات شیمیایی» بوده است. او پیش از پیوستن به گروه القاعده عراق و سپس داعش، کارشناس تسلیحات شیمیایی در دوران زمامداری «صدام» دیکتاتور سابق عراق بوده است. نیروهای ائتلاف به رهبری آمریکا تاکنون نزدیک به دوهزار حمله هوایی علیه مواضع داعش انجام داده‌اند. ارتش آمریکا انتظار دارد مرگ ابومالک توانایی داعش در تولید و استفاده از تسلیحات شیمیایی را مختل کند.

افشاکری الظواهری درباره ارتباط بن‌لادن با اخوان المسلمین

● «ایمن الظواهری» رهبر القاعده یمن فاش کرد اسامه بن‌لادن، رهبر پیشین القاعده یکی از اعضای اخوان المسلمین بود که این گروه، او را برای جنگ با ارتش سرخ شوروی به پاکستان فرستاد و قرار بود طبق دستورات اخوان وی وارد افغانستان نشود، اما بن‌لادن خلاف دستورات عمل کرد. به گزارش ایسنا به نقل از العربیه، سری جدید برنامه «صناعه الصوت» که از شبکه تلویزیونی العربیه پخش می‌شود، به ارتباط گروه اخوان المسلمین با گروه‌های افراط‌گرا و اقدامات خشونت‌آمیز مسلحانه پرداخته و در همین‌راستا از پرونده گروه‌های تکفیری و مهاجرت در دهه ۷۰میلادی شروع کرده و به گروه اسلامی، تشکیلات جهاد و القاعده و داعش پرداخته است. در ویدئویی که از سوی موسسه «الستاب» وابسته به القاعده منتشر شده، الظواهری اسرار دیدار خاصی که در پیشاور و با حضور اسامه بن‌لادن و مصطفی مشهور، پنجمین رهبر گروه اخوان تشکیل شد را بازگو کرده است.

ممنوعیت فعالیت شاخه نظامی «حماس» در مصر

● دادگاهی در مصر شاخه نظامی جنبش فلسطینی «حماس» را در فهرست سازمان‌های تروریستی قرار داده و فعالیتش را در مصر ممنوع کرده است. به گزارش رویترز، جنبش حماس کنترل نوارغزه در سرزمین‌های فلسطینی را در دست دارد و مقام‌های مصری، این گروه را به قاچاق تسلیحات از غزه به شمال صحرای سینا در مصر متهم می‌کنند. حکم دادگاه مصر دروز بعد از آن صادر شد که شیفتهظامیان اسلامکرا در حمله‌ای گسترده به اهداف نظامی و انتظامی در صحرای سینا دست‌کم ۳۰نفر را کشتند.

«سرجیو ماتارالا» رئیس جمهور ایتالیا شد

● قانونگذاران پارلمان ایتالیا مجدداً برای انتخاب رئیس‌جمهور جدید این کشور رای‌گیری کردند و سرانجام «سرجیو ماتارالا» نامزد موردنظر نخست‌وزیر ایتالیا پس از چندین دورای‌گیری بی‌نتیجه به عنوان رئیس‌جمهور انتخاب شد. به گزارش آسوشیتدپرس، سرجیو ماتارالای ۷۳ساله سیاستمدار کهنه‌کاری است که از حزب دموکرات‌مسیحی به رتبه‌های عالی در عرصه سیاسی ایتالیا دست یافته است. ماتارالا به عنوان معمار قوانین انتخاباتی ایتالیا در دهه ۱۹۹۰ شناخته می‌شود.